

РЕШЕНИЕ

№ 6215

гр. София, 07.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 80 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ**

при участието на секретаря **ДЕСИСЛАВА ПЛ. КАРАГЪЗОВА** като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ** Гражданско дело № 20231110171143 по описа за 2023 година

Производството е по реда чл. 12 и сл. от ЗЗДН.

Образувано е по молба, подадена на основание чл. 8, т. 2 от ЗЗДН от Т. Е. С., ЕГН *****, в качеството на процесуален субституент на малолетната му дъщеря М. Т. Е., ЕГН *****, с която търси защита за малолетната М. Т. Е., ЕГН ***** от нейната майка - В. Г. П., ЕГН *****.

В молбата се твърди следното:

По силата на съдебен акт родителските права са предоставени на молителя.

На 25.11.2023г. родителите и детето се видели в гр. Ихтиман в 11:00 часа в кафе СДС. В хода на срещата ответницата заплашила молителя С., че ако не ѝ даде детето М. Т. Е., за изпълнение на определения ѝ режим на лични отношения, ще го вземе с полиция, както и че ще вземе М. с полиция, ако на 02.12.2023 г. молителят не я доведе, за да си изпълни по този начин съдебният акт относно режима на лични отношения.

Пострадалата М. Е. изпаднала в криза от чутото, обяснила на майка си, че не иска да ходи в дома ѝ. Молителят се намесил и обяснил, че М. не иска да ходи заради дядо ѝ по майчина линия и многото деца, които живеят там. Ответницата казала, че ако детето не дойде в тях, с полиция ще я вземат от адреса, на който живее.

Детето започнало да трепери, прежълтяло, наложило се да излязат от заведението и да му бъде предоставена храна за успокоение. Молителят обещал на детето, че докато е жив, не би позволил някой да я вземе

насилствено. След това помолил ответницата Е. да се разходят до магазина в близост до кафето, за да може детето М. да забрави за това. Разхождали се за около 30 минути и малко преди да се качат в колата, ответницата казала, че на 02.12.2024 г. ще се чуят с молителя, за да се разберат.

Ответникът оспорва основателността на молбата.

По допустимостта на молбата:

Молбата е подадена в срока по чл. 10, ал. 1 ЗЗДН. Ответникът е баща на пострадалото лице, поради което съдът приема, че е подадена от лице, което има право да търси защита по реда на ЗЗДН, съгласно чл. 3, т. 1 и т. 4 ЗЗДН, срещу лице, което има право да отговаря по молбата. Налична е активна и пасивна легитимация на страните, с оглед на което е допустима.

По основателността:

На първо място, нужно е изрично да се посочи, че доколкото молбата е постъпила в съда преди изменението на ЗЗДН с ДВ бр. 66 от 1.08.2023 г., то на основание § 30. от ПЗР към ЗЗДН приложим е редът преди изменението на закона.

След като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира молбата за неоснователна.

Приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно, че молителят Т. С. и отв. В. Г. са родители на М. Е., родена на 12.03.2017 г. от фактическото им съпружеско съжителство.

С Протоколно определение № 298 от 11.10.2022 г. по гр.д. № 1/2022 г. на РС – Ихтиман, влязло в сила на 18.11.2022 г., е одобрено споразумение относно родителски права и режим на лични отношения между родителите и детето. На ответницата е определен режим от лични отношения, съгласно който има право да вижда и взима детето всяка първа и трета събота и неделя от 09.00 часа на съботния ден до 19.00 часа на неделния ден, като бащата ще води и взима детето до адреса на майката.

Не е спорно, че отношенията между родителите са влошени във връзка с изпълнение на режима на лични отношения на майката.

На 25.11.2023г. родителите и детето се видели в гр. Ихтиман около 11:00 часа в кафе СДС за упражняване на режима на лични отношения. На срещата присъствала и свидетелката Камелия Добрева, която придружава ответницата на повечето срещи с детето, на които присъства и молителят Т. С.. Детето се дърпало от майка си и отказвало предложенията, които тя и отправяла, не искало и да остава при нея. След като приключили с престоя в кафенето, групата се насочила към магазин в близост. Ответницата казала, че иска да вземе детето със себе си за събота и неделя на 02-03 декември при упражняване на режима на лични отношения. Молителят се ядосал, започнал да вика, казал, че това може да стане само през трупа му, детето не иска. Майката казала на бащата, че ще вземе детето с полиция, ако той откаже да го даде. От виковете на баща й, детето се разплакало.

Възприетата фактическа обстановка се установява от показанията на свид. Камелия П. Добрева. Те са единственият първичен доказателствен източник, логични са, непротиворечиви, хронологично изясняват

последователността на събитията.

Декларацията по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН не е годно доказателствено средство, тъй като не изхожда от пострадалата, а от законния ѝ представител, който не е процесуално легитимиран да изготвя подобен документ от чуждо име.

Социалният доклад, изготвен от ДСП – Перник има производен характер относно процесните факти, тъй като пресъздава разказа на молителя и може да служи единствено за преценка на достоверност на изложеното в първичните доказателства, каквито са показанията на свид. Добрева. Съдът кредитира доклада до толкова, доколкото кореспондира с показанията на Добрева относно време, място на спора, но не и относно точното му развитие.

Други доказателства, относими към предмета на спора, не са събрани.

Съдът намира, че поведението на ответника не съставлява акт на домашно психическо и емоционално насилие.

За да бъде представява определено деяние акт на насилие, то трябва да е противоправно. Този елемент в поведението на ответницата липсва. Тя правомерно е изисквала спазване на режима на лични отношения, съгласно Протоколно определение № 298 от 11.10.2022 г. по гр.д. № 1/2022 г. на РС – Ихтиман, което предизвикало силно негативната реакция на молителя. Той започнал да вика, от което детето се разплакало. В създадената ситуация липсва деяние, осъществено от ответницата, което да покрива признаците на чл. 2 ЗЗДН, като установеното по делото сочи, че ако има акт на насилие, то той е осъществен от молителя спрямо детето и ответницата, а не обратно.

Само за пълнота следва да се посочи, че дори да беше доказано описаното в молбата за защита, то изначално това поведение на ответницата не би могло да съставлява акт на домашно насилие. Макар трогателно пресъздадено, по същество в молбата се описва едно поведение на молителя, което би могло да покрие признаците на състав на престъпление по чл. 182, ал. 2 НК, ако се докаже, че е умишлено осуетява изпълнение на съдебно решение в частта относно режим на лични отношения. Изявеното желание от ответницата да се изпълни влязъл в сила съдебен акт относно режима на лични отношения, както и предупреждение, че при неизпълнение ще се обърне към държавен орган за съдействие, от друга страна е правомерно поведение, поради това никога не може да е акт на насилие, тъй като това е единственият законосъобразен подход на майката. Следва да се посочи, че загрижеността на молителя за детето следва да приеме форма на подкрепящи действие за развиване на връзката между майката и детето, насърчаване на общува с нея, включване в специализирани програми, провеждане на срещи с психолог.

Ето защо молбата следва да бъде оставена без уважение, като бъде постановен отказ за издаване на заповед за защита от домашно насилие.

По разноските:

На основание чл. 11, ал. 3 (ред. ДВ, бр. 102 от 2009 г.) от ЗЗДН дължимата държавна такса по делото следва да се възложи в тежест на молителя, която съгласно чл. 3 от Тарифата е в размер на 25 лева.

В полза на ответника не следва да се присъждат разноси поради липса на отправено искане в този смисъл.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТКАЗВА ДА ИЗДАДЕ заповед за защита на **М. Т. Е.**, ЕГН ***** от **В. Г. П.**, ЕГН ***** за деяние, осъществено на 25.11.2023 г.

ОСЪЖДА Т. Е. С., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на 25 лв. на основание чл. 11, ал. 3 (ред. ДВ, бр. 102 от 2009 г.) ЗЗДН.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в 7-дневен срок от връчването му на страните, като издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение на основание чл. 20 ЗЗДН.

След влизане в сила на решението делото да се докладва за служебно издаване на изпълнителен лист на основание чл. 22 ЗЗДН.

Съдия при Софийски районен съд: _____